

faa simpelt, at det vel kan taale at behandles uden Udvalg, da Sagen oveniøbet faa ofte har været under Forhandling.

Formanden: Maaſkee maa Discussionen om et Udvalg finde Sted paa sin Plads, naar Sagens 1ste Behandling er endt.

B. Christensen: Jeg diskuterede heller ikke; jeg berigtigede blot.

Rosenørn: Naar jeg udtaler, at jeg kom her i Salen idag med den Hensigt at stemme for Lovforslaget, og nu erklærer, at jeg trods den høitærede Justitsministers Udtalelse maa fastholde denne Beslutning, finder jeg mig foranlediget til at udhæve den Side, hvorfra jeg betragter Sagen. Jeg troer ikke, at det lader sig nægte, at der mange Steder i Befolkningen næres en Mistillid til Embedsstanden. Jeg troer, at denne Mistillid, naar vedkommende Sager bleve tilbørligt oplyste, i de allerfleste Tilfælde og paa hderst faa Undtagelser nær vil vise sig at være ugrundet. Smidlertid er det vist, at Mistilliden er tilstede, og det er min fulde Overbeviisning, at en af Hovedbetingelserne for, at en Embedsmand kan virke til Gavn paa det Sted, hvor han er hensat, er den, at han besidder Befolkningens Tillid. Jeg troer, at det maa erkjendes af Alle, at denne lettest erhverves ved Alænhed, i alt Fald lettere ved Alænhed end ved Hemmeligholdelse, og jeg har den Tro, at selve Lovens Emanation vil kunne virke heldbringende — ikke for Embedsstanden, thi for den troer jeg, at en saadan Indvirkning er unødvendig, men — for den Befolkning, der er faa uheldig, at den troer at maatte nære Mistillid til sine Embedsmænd. Denne Betragtning er for mig faa overveiende, at jeg troer, at man ikke bør lægge nogen Hindring i Veien for Lovens Emanation, og det saameget mindre, som den høitærede Ministers Udtalelse, naar jeg opfattede ham rigtigt, gif ud paa, at han ad administrativt Veie vilde foreskrive lignende Bestemmelser som dem, der indeholdes i dette ogsaa efter min Mening temmelig uskyldige Lovforslag. Søvrigt skal jeg, medens jeg har Ordet, endnu bemærke, at jeg troer, at det kunde være

hensigtsmæssigt, at Loven fik en Tilføining, som gjorde det aldeles utvivlsomt, hvad jeg troer har været Meningen, at der ikke alene sigtes til Ansøgninger og Klager, hvis Afgjørelse henhører under de locale Autoriteter og Ministerierne, men ogsaa til dem, hvis Afgjørelse udfordrer en allerhøieste Resolution eller en Udfærdigelse i Hans Majestæt Kongens Navn. Jeg vil altsaa tilraade at stemme for Sagens Fremme.

Strøm: Ogsaa jeg agter at stemme for Lovudkastet. De Grunde, som bevæge mig dertil, skal jeg imidlertid ikke videre gaae ind paa, da de i det Væsentligste ere de samme, som deels nu ere udtalte af min ærede Side-mand (Rosenørn), deels tidligere ere fremførte under Sagens oftere gjentagne Behandling. — Derimod er der et Punkt, som jeg gjerne vilde henlede Opmærksomheden paa, nemlig Lovforslagets Form. Det vil vistnok erindres af det ærede Thing, at kort førend dette Lovforslag kom til os fra Folkethinget, reiste der sig derinde, i den ellefte Time, nemlig ved den tredie Behandling, en Meningsforskjellighed om, hvad egentlig Loven havde at bethyde, idet nemlig et Medlem med stor Bestemthed paastod, at det var klart af Udtrykkene i § 1, at den kun angik Ansøgninger, der ikke gif til Hans Majestæt Kongen, medens et andet Medlem fra Udtrykkene i § 2 med ligesaa stor Bestemthed argumenterede for den Mening, at den ogsaa maatte omfatte disse Ansøgninger, idet han i Særdeleshed heraabte sig paa Ordet „Embeder“. Jeg skal ikke kunne sige, hvem der i denne Henseende har Ret, men vist er det, at selv om Udtrykket „Embeder“ tyder paa, at Loven ogsaa maa angaae Ansøgninger, der indgives til Hans Majestæt Kongen, er Udtrykket i § 1 uheldigt, idet Ordene: „Den, der i en ham vedkommende Sag har indgivet Ansøgning til Embedsmænd o. s. v.“, ikke kunne forståes anderledes end kun om Ansøgninger, som indgives til Afgjørelse af Embedsmænd og communale Autoriteter. Jeg mener derfor, at det ikke godt gaar an at give en Lov i 2 Paragrapher, hvoraf den ene siger Noget, som skal forklæres paa en modsat Maade i den anden, og jeg skulde derfor forbeholde mig et